

עבדתי על סידור החומר הארכיוני עד שלוש אחרי חצות.

1.7.66

' סידרתי היום כל תיק 1953.

באחת עשרה הגיעה לביחי משלחת גדולה של כמה עשרות מסנס לואיס - אנשי המגבית.

דברתי אהם על הנגב, חשיבותו, מקומו, מעמדו ועל המדרשה. סיפרתי להם שיחכן שבשנה הבאה,

אחרי הועידה של ארגון אמריקני אחד בסוקיו שהוזמנתי לבוא שמה אבוא אחר כך חזרה לכמה ימים

באר"ב - לארגן קבוצה ידידים לעבוד בשביל המדרשה, אחד מהם - שנקר - אמר להם שהוא כבר

מעכשיו חבר בקבוצה הזאת.

6.7.66, יום ד'

עלינו הבוקר לירושלים - לישיבת הכנסת. רפ"י ורוזן הציע בחירת ראש הסיעות ישירות.

חברי המערך וגחל קיבלו חופש להצביע כרצונם. ברוב גדול נתקבל החוק ונשלח לוועדה. חברי רפי

כמעט כל חברי מפאי, הליברלים ואחדים מחרות ואחרים מליברלים הצביעו בעד. מפדל, אה"ע, מפמ,

מקי הצביעו נגד.

לארוחת צהריים הזמנתי את בן נתן ואשתו ואת תדי. בן נתן מסר לי שמקורם בשגיט

הקודמות היה כתוב בהסכם המלווה - "פרט לנגב" מטעמי חוץ, עכשיו אין כל תנאי לגבי המלווה.

יתחילו לפרוע אחר 6 - 7 שנים. חלק מהמלווה (15%) נסור מרכיח. הממשלה חפזת לעשות מה שהיא

רוצה. תדי מסימי בנוגע לעיריה. בין חברי המועצה אין מי שמסוגל לעזור. על המנגנון אין

לסמוך ושום דבר לא נעשה. ייתכן שהוא מגזים קצת.

אחרי הצהריים שבנו לשדה בוקר.